

OXFORD

per Eva

Suposo que tots o quasi tots els que esteu llegint aquest article sabreu que el passat mes de juliol vaig estar durant tres setmanes a Oxford, ho suposo perquè les Coves és un poble menut i tot se sap. El que pot ser molta gent no sàpiga és que jo des dels catorze anys tenia clar que volia anar-me'n a Anglaterra i que els meus pares m'aconsellaren esperar uns quants anys fins que fora prou adulta com per a poder solucionar-me els meus propis problemes.

I això vaig fer, l'any passat no vaig poder anar per la Selectivitat i la prova d'accés de Traducció, però aquest any tenia clar que era el meu any. El primer que vaig fer va ser posar-me en contacte amb una xica que organitza aquest tipus d'estades a l'estranger i em va informar sobre els diferents tipus de cursos, les durades i els preus (que encara que són prou cars valen la pena). Després vaig fer una prova de nivell per a veure a quin nivell em col·locaven i vaig començar els preparatius (bitllet d'avió, assegurances,...). I sense quasi ni adonar-me'n em vaig presentar al 21 de juliol, dia en el qual me'n vaig anar a Barcelona, des d'on el 22 agafaria un avió que em portaria a l'aeroport de Heathrow.

Ja allí, la xica que ens va organitzar el viatge ens esperava i ens va portar a cadascú a la casa on passariem els

següents 21 dies. La casa on jo estava es trobava a Old Marston, un petit poblet a deu minuts amb autobús d'Oxford i era una casa unifamiliar amb jardí (típicament anglesa) on vivien el matrimoni Gellatly (Sharon i Steve) amb les seves dues filles i on hi havia tres estudiants més (dues portugueses i una japonesa). He de dir que encara que el menjar no era ni la meitat de bo que el d'ací Sharon feia tot el possible per a cuinar alguna cosa que es poguera menjar (això si els 21 dies vam menjar patates fregides, bollides o en puré).

L'escola on jo

anava estava també prou apartada de la casa (un quart d'hora en total). He de dir que era també la típica casa anglesa amb jardí i plena de flors. Allí ens dividiren en classes segons el nivell després de fer-nos un altre examen i ens presentaren als que serien els nostres companys durant les tres setmanes següents. A la meua classe hi havia dos belgues, un alemany, un italià, un hongarès, un indonesi, una suïssa i un de Villafranca (el primer que vaig pensar és, me'n vaig a Oxford a aprendre anglès i em col·loquen a un de Villafranca a classe, però la professora no ens va deixar sentar-

nos junts cap dia, a l'igual que als dos belgues). També he de dir que els espanyols a l'escola on jo anava tenim una fama de marxosos impressionant i ens criden la Spanish Mafia (serà perquè allí també miren Gran hermano??).

A part de les classes hi havia un munt d'activitats extraescolars per a animar-nos a practicar l'anglès i viatges per a conèixer Anglaterra. Jo a l'únic lloc que vaig anar va ser a Londres on vam visitar llocs tan coneguts com el Buckingham Palace, Downing Street, l'abadia de Westminster, El Big Ben, el British Museum, Trafalgar Square, Picadilly Circus o Harrod's. A mi el que més em va agradar va ser el British Museum, encara que és enorme i quan vam acabar de visitar-lo estàvem agotats.

Encara que Londres és preciós, Oxford em va agradar també molt, amb tots els seus col·legis, nosaltres vam pensar anar a visitar-los tots, però en tres setmanes és impossible.

Finalment he de dir que em va encantar Anglaterra i que el meu anglès ha millorat de forma considerable així que des d'aquestes planes m'agradaria encoratjar a tots aquells estudiants que se senten temptats a anar-hi per a millorar el seu anglès i no acaben de decidir-se que ho facen. Jo sols puc dir que l'any que ve faré tot el possible per a tornar.

Casa fundada en 1860

CARNICERÍA - CHARCUTERÍA

C/ Nueva, 41 • Tel. 964 426 132

LES COVES DE VINROMÀ (Castellón)

CENTRO DE RECUPERACIÓN
FUNCIONAL

José Antonio Torres Zaragoza
Fisioterapeuta

- FISIOTERAPIA PRE Y POST-OPERATORIA, POST-TRAUMÁTICA Y DEPORTIVA.
- TRATAMIENTOS DE COLUMNA.

MARQUÉS DE LA ENSENADA, 33 - A BAJOS
TEL. 964 260 559
12003 CASTELLÓN